

NØVN

Minningarorð um Mariu Krossteig Olsen

f. 3. juli 1941 d. 16. februar 2017

Góða Maria, bindiklubba-svimji- og vinkona

Seinasta ár um hesa tíð gingu vit og gleddu okkum at fara í føðingardag hjá tær, tit bæði – Georg og tú – høvdu sent út innbjóðingar til í juni mánað at halda 75-ára føðingardagar. Men, men, so bleiv ikki, tú bleiv sjúk, Maria, og andaðist longu í februar í ár. Tað hevur verið ein ótrúligur missur at missa teg; títt glaða og framfýsna lyndi fylti nógv í okkara lívi.

Nakrar av okkum komu at kennast, tá vit arbeiddu saman í gamla Sjóvinnubankanum niðri við Eystaru Vág. Vit vóru tá seks ungar kvinnur í bankanum og nøkulunda javngamlar, so tað var lætt at koma hvørjum øðrum við, og blivu vit sera væl allar.

Ein fríggjadag í september 1964 bjóðaði tú, gestablið sum altíð, okkum heim til tín og Finn, sum hevði bygt tykkum nýggj hús í Tórfinsgøtu, til ein kaffimunn. Hetta kvøldið var sera hugnaligt, har vit allar sótu við stokkum, sum man gjørdi, tá man fór at vitja Rasmussen, sum búgva á Bømlø. Sólva er úr Fuglafirði og Poul er úr Søldarfirði.

bindiklubb, og tað tóku vit allar undir við, so okkara bindiklubbur varð skotin í gongd hjá tær, og hava vit hildið á fram eina ferð um vikuna hvønn vetur líka síðani nú í næstan 53 ár. Bindiklubburin hevur havt stóran týðning fyri okkum allar, man forsømdi ikki uttan viðari. Vit hava ofta skemmað við, at um alt, sum vit hava lagt úr hondum hesi árin, varð lagt saman, hevði tað fyllt eina heila framsýningarhøll. Vit minnst, tá ið tú og vit lögdu allar stjørnutroyggjurnar, vit høvdu bundið, út eftir stovugólvinum hjá tær – fult gólv.

Eina aðru ferð – tað var í 1978 – vórðu vit boðin til Kvívíkar, har tit høvdu keypt eini gomul hús at nýta til summarhús, saman við monnum og børnum, og mundi hetta nokk vera byrjanin til teir túrar, sum vit seinni fingi í lag saman við okkara monnum eitt viku bygt tykkum nýggj hús í Tórfinsgøtu, til ein kaffimunn. Hetta kvøldið var sera hugnaligt, har vit allar sótu við stokkum, sum man gjørdi, tá man fór at vitja Rasmussen, sum búgva á Bømlø. Sólva er úr Fuglafirði og Poul er úr Søldarfirði.

máltíð um kvøldið.

Góða Maria, tað hevur ikki bara verið dansur á rós um hjá tær og gentunum, tit mistu mann og pápa longu í 2002 til herviliga sjúku. Tað var ein harður smeytur fyri tykkum. Men aktiv og jalig, sum tú vart av lyndi, fótaði tú tær aftur.

Ofta var tú Maria stigtakari, tá nakað skuldi henda, og eitt av hesum hugskotum var, at tá tað leið út á várið, og ljóst varð um kvøldarnar, skuldu vit fara út at ganga í staðin fyri at sita inni og binda, og hava hesir túrar verið bæði góðir og ríkandi fyri okkum. Vit hava gingið runt í Havnini og t.d. hugt at vøkrum urtagørðum og fingið nýggj hugskot, og hava vit flutt okkum longur út um Havnina, hava vit havt ein drekkamunn við og sett okkum niður at njóta vakurlíkan í okkara nátturu.

Uttanlands hava vit eisini verið – í Keypmannahavn, Aberdeen, London, Reykjavík og Stockholm. Allir hesir túrar hava verið sera góðir við nógvum upplivingum, og ikki minst hava vit havt tað ógvuliga stuttligt. Tað var stuttligt, tá láturin rungaði av onkrum, sum vit høvdu upplivað um dagin. Tín smittandi látur Maria, fara vit at sakna.

Vit kendust ikki bert frá bindiklubbanum, eitt annað var at dansa gamlar dansir hjá Dansifrøi og at dansa uttanlands, tað var stuttligt.

Tá tú og vit aðrar blivu pensionistar, komu onnur góð og hugnalig tiltøk til okkum, eitt var at vera morgunfrúa í svimjihylinum í Havn. Ja, har var mangan stuttligt, og teir dagar vit ikki svumu, fóru vit at ganga á Tórsbreyt í øllum veðri, sum oftast var tað turt, men dýggjavátar blivu vit onkuntíð, men altíð gott lag og glaðar.

Tú vart ímyndin av lívi, altíð á ferð og í gongd. Vit vilja minnst teg sum tann glaða, altíð smílandi og positiva vinkona, sum vit allar vóru bæði hugtiknar av og góðar við.

Góðu Barbara, Súsanna og Björg við familjum tykkara og Georg, vit syrgja við tykkum og ynskja fyri tykkum, at Harrin má styrkja og lætta um hjá tykkum í saknum av Mariu.

Bindiklubburin

Eileen, Anna, Hanna, Judith, Jóhanna og Karin

í samkomunum á staðnum.

Tey trý atløguplássini, sum skipið brúkti, eru privaatogn, og á øllum trimum stöðunum fekk skipið stóra vælvild og varð frítikið fyri havna- og vatngjald. Hetta tí, at fólk seta virði í eina maritima tænastu sum hesa.

Skipið lá 3 – 4 dagar í hvørjari havn. Um dagin varð farið í húsini við kristiligum lesnaði, og um kvøldi vitjaði toymið samkomur í nærðikinum, har møtir vórðu hildin hvørt kvøld. Útimøtir, eins væl og ungdoms- og barnamøtir, vóru eisini á skránni. Eisini vitjaði toymið á ellis- og røktarheimum, har møtir vórðu hildin. Umframt at hava møtir í landi so hevði toymið eisini møtir umborð fyri bæði børnum, ungum og vaksnum.

Ruth Gaardlykke hevði ábyrgdina av ungdoms- og barnamøtum undir vitjanini, væl stuðla av ungu fólkinum í toyminum, Rúni Rógvason Rasmussen, Runavík, Sámál Rasmussen, Klaksvík og Marjun Blábjørg, Srendur, sum megnaðu sera væl at taka sær av ungum og børnum.

Svein og MC

Kendu føroysku tónleikararnir, Svein í Prestgarði og MC Restorff, vóru við í toyminum. Talaða orðið og tónleikurin var ein berandi eind á allari ferðini. Tað var heilt eyðsæð, tá Svein slerdi á guitarstreingirnar og MC lat fingrarnar fara yvir klavertangentarnar, og mikrofonirnar bóru sangrøddirnar hjá báðum út í salin, at áhoyrararnir gjørdust bergtiknir av góða sanginum og teirra frálíka spæli. Eftir hvørt mæti varð fólkið boðið umborð til drekka, køkur og bollar, sum varð givið umborð í stórum nøgdum, áðrenn farið var úr Føroyum.

Hvønn morgun eftir morgunmat varð ávíkavist andakt og bíbliutími hildin umborð, og síðani varð tosað um skránni fyri dagin. Teir 12 dagarnar, ið toymið evangeliseraði á oynni, var rættuligt summarveður, har veðrið og oyggin vísti seg frá síni blíðastu og vakrastu síðu.

Ferðin liðug

Sunnukvøldið 07. mei kl.17:00 var seinasta mætið á ferðini. Hetta var í samkomuni Betania í Møsterhamn við fullsettum sali. Nógv fólk kom umborð hetta seinasta kvøldið at siga farvæl.

Klokkan gott 10 mánamorgunin 8. mai fór Juvél II av Møster vestur um hav við leið móti Føroyum, og mik-

umorgunin 10. mei kl.09:00 sigldi Juvél II inn á Klaksvík eftir eina væl eydnaða 12-daga-missiónsferð í Norra. Áðrenn siglt varð inn á Klaksvík ynskti skiparin, at øll manningin savnaðist á brúnni til eina takkarløtu fyri signing og varðveitslu Guds undir allari ferðini – og nógv er at takka fyri!

Juvél II væl egnaður

Juvél II er ómetaliga væl egnaður til tilíkar evangeliseringsferðir. At koma í eina havn við einum skipi og hava skipið sum høvuðsbasa, er nakað heilt unikt; tað er einki, sum líkist tí. Øll vita um vitjanina, og skipið kann brúkast sum savningarstað til møtir, sangløg, hugnaløgur og enntá sum ein flótandi bókakafé. Lokala pressan er altíð áhugað í tilíkinum vitja num, og tíðliga á túrinum kom umboð fyri oyggjabloðið BØMLO NYT umborð at hava interview og taka myndir. Tveir dagar seinni var ein heil síða við teksti og myndum um skipið og vitjanina. Vitjanin var annars væl lýst í blaðnum, sum kemur í hvørt hús á oynni, og eisini vóru innbjóðingar bornar í húsini av lokalum ungdomi.

Lýsing av toyminum

Gullak Gullaksen, Leirvík, var skipari, Hegin Sevdal, Leirvík, stýrimaður. Jógvan Páll Sevdal, Leirvík var maskinstjóri, saman við maskinmonnunum Finnbjørn Hansen, Leirvík og Sámál Rasmussen, Klaksvík. Kokkar vóru Rúni Johansen, Streymnes og Hjalmar Frederiksen, Klaksvík. Dekkarar vóru Arni Johansen, Hirtshals og Poul Jóhan Djurhuus, Glyvur. Mariann Restorff, reingerðing

Svenning av Lofti, toymleiðari. Birgit av Lofti var eisini við í toyminum. Svein í Prestgarði, Hvalba, MC Restorff, Tórshavn og Páll á Lakjuni vóru tónleikarar á ferðini, væl stuðlaðir av Rúna Rógvason Rasmussen, Runavík og Rúna Johansen, Streymnesi.

Ruth Gaardlykke, Argir, barna- og ungdomsarbeiðið, væl stuðlað av Marjun Blábjørg, Srendur, Rúna Rógvason Rasmussen, Runavík og Sámál Rasmussen, Klaksvík. Høvuðskontaktliðið á staðnum vóru Sólva og Poul Rasmussen, sum búgva á Bømlø. Sólva er úr Fuglafirði og Poul er úr Søldarfirði.